

Martin S. Martin. NATO la 70 de ani

written by [Martin S. Martin] | April 3, 2019

Motto: NATO este absolut vital pentru Europa. Margaret Thatcher (noiembrie 1989)

La doar câteva zile interval se aniversează 70 de ani de existență și 15 ani de la intrarea României în cea mai eficientă și longevivă alianță strategică din istoria omenirii, Organizația Tratatului Nord Atlantic (NATO).

La data de 4 aprilie 1949, într-o lume abia ieșită din tragedia celui de Al Doilea Război Mondial și care pășea în lunga perioadă a Războiului Rece, Statele Unite ale Americii, Canada și 10 state vest-europene au constituit alianța care a asigurat pacea și stabilitatea continentului pentru aproape trei sferturi de secol și au ținut sub control agresivitatea Uniunii Sovietice.

Prin Tratatul Atlanticului de Nord, Statele Unite au participat la prima alianță militară înafara emisferei vestice.

Pe durata existenței NATO au fost acțiuni militare pe continentul european, ca cele din Serbia, Kosovo și Bosnia, dar nu au fost războaie adevărate.

Revoluțiile anticomuniste, colapsul lagărului socialist european, desființarea URSS-ului și reunificarea Germaniei au avut loc către sfârșitul secolului trecut. Ele au fost posibile și au avut loc cu puține violențe tocmai datorită existenței puternicului NATO.

România a devenit membră a organizației la 29 martie 2004, a fost și este activă în operațiunile militare desfășurate în Bosnia, Afganistan și Irak, a participat cu succes la războaiele din Golf și a devenit în ultimii ani un pion major de securitate în Europa de Est și în zona Mării Negre.

Azi, NATO numără 29 de state participante și s-a extins de la vechile limite, stabilite de pacea din 1945, la întreaga Europă de Est.

Echipa administrației George W Bush (2000-2008) și în special consilierul pentru securitate Condoleezza Rice au fost foarte activi în extinderea NATO și au făcut mari eforturi să includă alte țări din Europa și Asia, dar au fost blocați de rezistența Rusiei, sprijinită de unii dintre aliații

europeni.

În România contemporană există unele curente de opinie nerealiste și ilogice, la care nu te-ai fi putut aștepta, după numeroșii ani grei din perioada comunistă. Între aceste păreri nocive pentru viitorul țării sunt nostalgia comunistă, opoziția față de Uniunea Europeană și părerea că participarea țării la NATO este lipsită de merit.

Acestora trebuie să li se aducă aminte ce s-a petrecut cu Ucraina și cu Georgia, țări independente care au încercat să intre în alianță, dar au fost împiedicate și din trupul cărora Rusia nu s-a sfiit să muște bucăți.

Pe lângă marele avantaj al suportului de securitate, participarea României la NATO a adus și alte avantaje, între care restructurarea armatei, colaborarea în domeniul tehnicii militare, exercițiile comune și prezența unităților militare americane și a bazelor de rachete defensive în țară.

Printr-o reușită butadă, adeseori repetată, primul comandant al organizației NATO, lordul Hastings Ismay a spus – în primii ani de la înființare – că rolul alianței este *să-i țină pe ruși înafara Europei, pe americani înăuntrul ei și pe germani jos.*

După un număr de ani, cu multiple exemple de eficacitate în asigurarea păcii, același veteran britanic a spus: *Sunt convins că NATO, în prezenta soluție de organizare, este numai o primă fază, care țintește la paza inimii continentului. Va trebui să crească până când întreaga lume liberă va veni să se plaseze sub aceeași umbrelă.*

Așa ar putea arăta viitorul dacă în interiorul alianței NATO ar fi domnit armonia și interesele statelor participante ar fi fost, cum erau în anii '50, sincrone.

Dar nu este așa și alianța are probleme.

Turcia, membră NATO din anul 1952, continuă tendința ultimilor ani de apropiere de statele islamice fundamentaliste și antagonizează tot mai mult statele Europei, în uniunea căreia nu a fost primită.

Este vizibilă marea discrepanță între felul de a privi azi NATO de către țările europene vestice și de cele estice.

Nu demult, președintele francez Emanuel Macron a pus Statetele Unite pe lista "inamicilor", alături de China și față de care Franța trebuie să se pregătească.

Cu doar două zile înainte de aniversarea septuagenarei alianțe care i-a păzit neclintită, ministrul francez de finanțe Bruno Le Maire a catalogat starea țărilor europene ca una de vasalitate și a chemat la acțiunea de a crea un nou imperiu european, care să contracareze dominația americană.

Aceste ieșiri amintesc de momentul în care legendarul președinte francez

Charles De Gaulle, la numai câțiva ani de când țara sa fusese eliberată de militarii americani (cu prețul a 9.330, care odihnesc în pământul francez) a scos Franța din alianță și a cerut NATO să-și mute comandamentul, care s-a strămutat de la Paris la Bruxelles. Ulterior, Franța s-a reintegrat în NATO.

După cum merg lucrurile, n-ar fi exclus ca, într-un viitor apropiat, sediul NATO să se instaleze la Varșovia sau București, iar organizația, îndepărtându-se de oceanul Atlantic, să devină o alianță americano-est europeană.

În orice formă, îi dorim viață lungă și continuarea istoriei ei de glorie, bucuroși să știm România partașă loială la eforturile organizației.